

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Pazin, Drščevka 1

P-303/2024-61

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Pazinu, po sucu toga suda Ivanu Dujiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja ALLIANZ HRVATSKA d.d. Zagreb, Heinzelova 70, OIB 23759810849, kojeg zastupa punomoćnik Alan-Stjepko Sorić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika LOVAČKO DRUŠTVO "ISTRA" PULA, Medulin, Centar 58, OIB 47747965815, kojeg zastupa punomoćnik Davor Peruško, odvjetnik u Puli, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika HRVATSKI LOVAČKI SAVEZ, Zagreb, Ul. Vladimira Nazora 63, OIB 28817560444, kojeg zastupa punomoćnik Massimo Činić, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 21. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, punomoćnika tuženika i punomoćnika umješača na strani tuženika, na dan objave 29. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Nalaže se tuženiku LOVACKO DRUŠTVO „ISTRA“ PULA, Centar 58, 52203 Medulin, OIB: 47747965815 isplatiti tužitelju ALLIANZ HRVATSKA d.d., Heinzelova 70, Zagreb; OIB: 23759810849 iznos od 1.955,10 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od:

- 1.004,48 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 05.10.2022. godine pa do 31.12.2022. godine prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, a od a od 01.01.2023. godine pa do 29.12.2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30.12.2023. godine pa do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja, Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna kamatna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine

- 950,62 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10.12.2022. godine pa do 31.12.2022. godine prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, a od 01.01.2023. godine pa do 29.12.2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30.12.2023. godine pa do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja, Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna kamatna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine kao i prouzročeni parnični trošak sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude, pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.“.

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku u roku od petnaest dana naknadi trošak postupka u iznosu od 400,00 eura.

III. U preostalom se dijelu, za iznos od 600,00 eura, odbija zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka.

IV. Nalaže se tužitelju da umješaču na strani tuženika u roku od petnaest dana naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 1.250,00 eura.

Obrazloženje

1. U tužbi od 14. studenog 2024. tužitelj je naveo da se 27. rujna 2022., oko 21:00 sati, u Puli, na prometnici Cesta prekomorskih brigada, dogodila prometna nezgoda na način da je Lucian Dušić upravljao osobnim automobilom registarske oznake PU 451-PL, kojom prilikom je iznenada na kolnik istrčala divlja svinja, te je došlo do udara vozila na divljač koja se potom udaljila s mjesta događaja. Tuženik je obaviješten o štetnom događaju, ali lovočuvar nije izašao na mjesto nezgode. Provedenim policijskim izvidima nisu utvrđeni elementi prekršajnog ili kaznenog djela na strani vozača. Na dan šetnog događaja osobno vozilo reg. oznaka PU 451-PL, bilo je osigurano kod tužitelja policom osiguranja automobilske kasko moj auto broj 04401181839. Tužitelj je temeljem gore navedene police, vlasniku oštećenog vozila PU 451-PL, PBZ Leasing d.o.o. dana 04.10.2022. godine nadoknadio štetu u iznosu od 7.568,22 kn/1.004,48 EUR1 (fiksni tečaj konverzije 7,5345), a zatim temeljem naknadnog izvida štete 9.12.2022. u daljnjem iznosu od 7.162,48 kn/950,62 EUR. Tužitelj se u mirnom postupku obratio tuženiku, odnosno Hrvatskom lovačkom savezu, sa zahtjevom za isplatom gore navedenog iznosa, a obzirom da je isti odgovoran za nastanak šetnog događaja, koji je zahtjev osiguratelj tuženika otklonio. Budući da

tuženik gospodari okolnim lovištem i to lovištem XVIII/124 Pula I, unutar kojeg lovišta se nalazi mjesto nastanka štetnog događaja, tužitelj je stekao pravo regresa prema tuženiku temeljem odredaba Zakona o osiguranju, Uvjeta osiguranja i Zakona o obveznim odnosima. Predlaže da sud donese presudu sa sadržajem kao u točki I izreke ove presude.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Oспорava da bi predmetna šteta nastala od divljači. Tužitelj je dostavio dosta dokumentacije koja je u potpunosti irelevantna i nema nikakve veze sa činjeničnim osnovom i time ništa ne dokazuje. Tužbi ne prileži ni jedan dokaz (a niti takav dokaz postoji) da je štetu počinila divljač niti tu činjenicu danas ni na koji način ne može nitko ni dokazati, iz jednostavnog razloga što ni divljač pa čak ni tragovi divljači nisu pronađeni te se jasno i nedvosmisleno ni na koji način ne može dokazati tko je štetnik - pa slijedom toga ne postoji ni obveza naknade štete odnosno regresa. Naime upravo iz tog razloga i postoji polica kasko osiguranja po kojoj je osnovi i ova šteta isplaćena. Tužbeni zahtjev je neosnovan, te predlaže da ga sud odbije i obveže tužitelja da tuženiku nadoknadi parnični trošak.

3. U podnesku od 20. veljače 2026. umješac na strani tuženika Hrvatski lovački savez naveo je da se u cijelosti pridružuje navodima tuženika, osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, i to kako glede osnovanosti tako i glede visine postavljenog tužbenog zahtjeva. Prije svega, ističe prigovor promašene pasivne legitimacije budući da tuženik nije lovoovlaštenik na području na kojemu se predmetni štetni događaj dogodio. Predmetni štetni događaj dogodio se u naseljenom mjestu, točnije u Puli, ulica Cesta Prekomorskih brigada, a što je razvidno iz Potvrde MUP-a (u spisu). Naime, sukladno čl. 11. Zakona o lovstvu (NN: 99/18, 32/19 i 32/20; dalje: ZL) zabranjeno je ustanovljenje lovišta u naseljenom mjestu. Jedinica lokalne samouprave za naseljeno mjesto dužna je izraditi PZD - Program zaštite divljači. Posljedično, jedinica lokalne samouprave za područje PZD-a ima status lovoovlaštenika tj. prava i obveze lovoovlaštenika. Uz to, HLS ima saznanja da Grad Pula ima izrađen PZD. Obzirom na izneseno, razvidno je kako tuženik nije lovoovlaštenik na području nastanka predmetnog štetnog događaja te se ističe kako je nejasno po kojoj pravnoj osnovi tužitelj smatra tuženika odgovornim za nastanak predmetnog štetnog događaja - nastalu štetu. Uz to, prigovor promašene pasivne legitimacije ističe se i budući da bilo kakva ozlijeđena/uginula divljač koja bi se mogla dovesti u vezu s predmetnim štetnim događajem u lovištu tuženika - nije pronađena, a niti bilo kakvi biološki tragovi koji bi upućivali da je in concreto došlo do naleta vozila na divljač. Da bi se uopće moglo govoriti o eventualnoj odgovornosti za štetu tuženika kao lovoovlaštenika, potrebno je prije svega dokazati da je šteta nastala naletom vozila na divljač i to na području lovišta tuženika, a što tužitelj nije dokazao. Nadalje, pitanje odgovornosti za štetu na vozilu koja je nastala uslijed naleta na divljač, uređena je odredbom članka 80. stavak 6. Zakona o lovstvu (NN: 99/18, 32/19 i 32/20) ...Za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se na sljedeći način: -vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi, -lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova... S tim u vezi, sve i da je tuženik lovoovlaštenik na području na kojemu se predmetni štetni događaj dogodio, a nije, ističe se kako u vrijeme i na dan predmetnog štetnog događaja u lovištu tuženika nisu provedene bilo kakve lovne aktivnosti pa posljedično ni u kojem slučaju nema ni odgovornosti tuženika za nastalu štetu. Napominje se kao je Zakon o lovstvu

lex specialis te njegove odredbe kao takve derogiraju primjenu odredaba Zakona o obveznim odnosima kao općeg propisa. Divljač nije i ne može biti opasna stvar, a kada bi i bila, a nije, u konkretnom bi se slučaju radilo o srazu dvaju opasnih stvari, tj. o konkurenciji dvaju objektivnih odgovornosti njihovih imatelja. O takvim situacijama sudska praksa je već zauzela stajalište te se iste rješavaju primjenom pravila o subjektivnoj odgovornosti – po principu krivnje. Odgovornosti se oslobađa onaj tko dokaže da štetu nije prouzročio namjerno ili nepažnjom (članak 1049. Zakona o obveznim odnosima), a slučajne štete spadaju na teret onoga kome su se dogodile. „Slučaj je prema tome takav događaj koji se štetniku ne može pripisati u krivnju“ – VsHGŽ-2879/76 od 10.08.1977. Na temelju navedenog, ako tužitelj ne može dokazati krivnju tuženika tj. ako tužitelj ne može dokazati da se predmetna šteta dogodila namjerno ili nepažnjom tuženika, tada se odgovornost za štetu ne može prepisati tuženiku već ista šteta pogađa tužitelja kao vlasnika, sukladno načelu casum sentit dominus. S tim u vezi, HLS dostavlja najnoviju praksu Visokog Trgovačkog suda RH koji je u presudama poslovni broj: PŽ-3870/2022-2 od 06.11.2023., PŽ- 1812/2024-2 od 19.08.2024, PŽ-2806/2022-6 od 19.11.2024. i PŽ-3861/2024-2 od 19.11.2024. pravilno potvrdio da divljač nije i ne može biti opasna stvar, a suprotno tvrdnji tužitelja. ...Je li nešto opasno, ocjenjuje se u odnosu na postojanje opasnosti stvari ili bića u odnosu za okolinu. Srna sama po sebi se po ocjeni ovog suda ne može smatrati opasnošću za okolinu. Teško se može uopće zamisliti kako bi to srna mogla biti opasna za bilo što ili bilo koga. Jednako je i sa srnom na cesti. Automobili na cesti su opasne stvari za okolinu (ljude), pa i za srnu, a ne i obrnuto. U protivnom, jednako bi mogli reći da je i čovjek na cesti opasna stvar, jer se neželjeni udarac automobilom u čovjeka na cesti ne razlikuje mnogo od udarca u srnu. Zato bi bilo poželjno u sudskoj praksi jednom zauvijek napustiti tumačenje o divljači na cesti kao opasnim stvarima, ma koliko i kada se ranije to po ocjeni ovog suda pogrešno dopustilo... - VTS posl. br.: PŽ-3870/2022-2 od 06.11.2023. S tim u vezi, razvidno je kako je u najrecentnijoj sudskoj praksi napušten pogrešan stav o divljači kao opasnoj stvari. Obzirom na sve izneseno, predlaže se tužitelja odbiti s tužbom i tužbenim zahtjevom u cijelosti te istoga obvezati na naknadu parničnog troška umješaču.

4. Vezano uz Program zaštite divljači Grada Pule, stranke su dalje navele kako slijedi:

- tužitelj je u podnesku od 24. veljače 2025. naveo da je prema Zakonu o lovstvu lovoovlaštenik odgovoran za uzgoj, zaštitu, lov i korištenje divljači na području lovišta. Činjenica da je za područje lovišta donesen program zaštite divljači dodatno utječe na odgovornost lovoovlaštenika na nekoliko načina: obveza poštivanja programa zaštite divljači (čl. 11. ZL), provedba mjera i sankcije za nepoštivanje (čl. 29. st. 1. ZL), odgovornost za štete i obveza nadoknade (čl. 29. st. 4. ZL), inspekcijski nadzor (čl. 27. ZL). Donošenje programa zaštite divljači značajno utječe na odgovornost lovoovlaštenika, namećući mu dodatne obveze i povećavajući razinu odgovornosti za očuvanje divljači i njihovih staništa. Valja istaknuti kako umješač u spis ne dostavlja program zaštite divljači koji je navodno donesen za područje grada Pule, a sa njegovim postojanjem i sadržajem bi umješač svakako trebao biti dobro upoznat. Štetni događaj se očito dogodio u granicama lovišta kojim gospodari tuženik, te stoga umješač pogrešno drži da naseljena mjesta nisu dijelovi lovišta, budući da navedeno ne proizlazi iz odredaba Zakona o lovstvu.

- u podnesku od 3. lipnja 2025. umješač na strani tuženika Hrvatski lovački savez naveo je da ostaje kod istaknutog prigovora promašene pasivne legitimacije budući da tuženik nije lovoovlaštenik na području na kojemu se predmetni štetni

događaj dogodio. Predmetni štetni događaj dogodio se u naseljenom mjestu, točnije u Puli, ulica Cesta prekomorskih brigada, a gdje je zabranjeno ustanovljenje lovišta - čl. 11. ZL. Jedinica lokalne samouprave za naseljeno mjesto dužna je izraditi PZD – Program zaštite divljači. In concreto, Grad Pula je izradio Program zaštite divljači koji je na snazi od 1. travnja 2021. tj. i prije predmetnog štetnog događaja. Posljedično, jedinica lokalne samouprave tj. Grad Pula za područje PZD-a Pule ima status lovoovlaštenika tj. prava i obveze lovoovlaštenika, sukladno čl. 4. st. 7. ZL. S tim u vezi, umješač ističe kako tuženik nije i ne može biti pasivno legitimiran za područje na kojem nije lovoovlaštenik pa se prigovor promašene pasivne legitimacije ukazuje osnovanim. Oспорava navode tužitelja da umješač u spis ne dostavlja PZD iako ...bi sa njegovim postojanjem i sadržajem umješač trebao biti upoznat... Upravo radi neistinitih navoda tužitelja, umješač prilaže fotografije s internet stranice Središnje lovne evidencije iz koje je razvidno da postoji izrađen PZD Grada Pule, međutim umješač nije u posjedu istog. Slijedom iznesenog, umješač ustraje u dokaznom prijedlogu da se službenim putem pribavi podatak je li Grad Pula imao izrađen Program zaštite divljači u vrijeme predmetnog štetnog događaja te da se isti dostavi sudu.

- u podnesku od 13. lipnja 2025. tužitelj je, u bitnome, naveo: da na širem prostoru mjesta štetnog događaja postoji sam jedno lovište, i to lovište XVIII/124 Pula I kojim gospodari tuženik; da ne postoji karta lovišta XXII/263 koja bi eventualno izmijenila granice lovišta kojim gospodari tuženik na način da se mjesto štetnog događaja ne nalazi unutar granica lovišta XVIII/124 Pula I.; da je za lovište XXII/263 u Središnjoj lovnoj evidenciji jasno navedeno: „Karta nije dostupna“; da je stoga očito da se upis u Središnju lovnu evidenciju za lovište XXII/263 odnosi samo na upis činjenice da je za područje grada Pule donesen program zaštite divljači, a ne na promjenu granica lovišta; da Program zaštite divljači Grada Pule (koji je tužitelj dostavio u spis uz taj podnesak) ne sadrži nikakvu kartu kojom bi bile definirane granice opsega programa zaštite divljači, na način da bi postojanje takvih granica oslobađalo tuženika od regresne odgovornosti prema tužitelju, niti izmijenjene granice lovišta XVIII/124 – „PULA I“ kojim gospodari tuženik i unutar kojega je došlo do štetnog događaja; da je Program zaštite divljači donesen za površine izvan lovišta na području Grada Pule, dok je iz podataka u Središnjoj lovnoj evidenciji, ali i podataka u samom programu zaštite divljači, nedvojbeno kako se lovište tuženika nalazi na području Grada Pule; da činjenica da je za područje Grada Pule donesen Program zaštite divljači ni na koji način ne utječe na odgovornost tuženika za štete koje na području njegovog lovišta prouzroči divljač; da Program zaštite divljači regulira zaštitu divljači, a ne i odgovornost za štetu koju divljač počinu trećim osobama; da samo postojanje programa zaštite divljači, čije je donošenje zakonska obveza jedinica lokalne uprave i samouprave, ne predstavlja razlog za oslobođenje tuženika od regresne odgovornosti prema tužitelju.

- u podnesku od 7. srpnja 2025. umješač na strani tuženika Hrvatski lovački savez naveo je da se Program zaštite divljači, kojim se uređuje zaštita i lov divljači na površinama izvan lovišta tj. na površinama na kojima je zabranjeno ustanovljenje lovišta, sukladno članku 47. stavku 1. ZL-a, podnosi Ministarstvu na suglasnost, koja predstavlja upravni akt. Iz navedenih zakonskih odredbi jasno proizlazi da, u slučaju kada do štete dođe na području na kojem je zabranjeno ustanovljenje lovišta, za štetu odgovara korisnik nelovne površine koji je donošenjem Programa zaštite divljači stekao prava i obveze lovoovlaštenika sukladno čl. 7. st. 4. ZL-a. U takvim okolnostima upravo je korisnik nelovne površine pasivno legitimiran u postupku naknade štete zbog štetnog događaja izazvanog od divljači. Iz dostavljenog Programa zaštite divljači Grada Pula razvidno je kako je Grad Pula navedeni upravni akt donio za razdoblje od 1. travnja 2021. do 31. ožujka 2031., što znači da je isti bio na snazi u vrijeme

predmetnog štetnog događaja. Nadalje, predmetni štetni događaj nesporno se dogodio u naseljenom mjestu tj. u Gradu Pula, a što proizlazi iz tužbe, odgovora na tužbu te iz sada dostavljene dokumentacije MUP-a PPP Pola tj. u zapisnik o očevidu gdje je decidirano navedeno „Prometna nesreća se dogodila: u naselju u mjestu Pula“. Iz svega navedenog je razvidno kako se predmetni štetni događaj dogodio unutar granica područja za koje je donesen navedeni Program, odnosno na površini na kojoj je zabranjeno ustanovljenje lovišta. Slijedom svega navedenog, u konkretnom slučaju ne postoji odgovornost tuženika niti umješača za štetu nastalu uslijed naleta vozila na divljač obzirom da isti nije lovoovlaštenik na području predmetnog štetnog događaja tj. obzirom da se mjesto naleta nesporno nalazi unutar nelovne površine, naselja, a gdje ustanovljenje lovišta nije dopušteno sukladno ZL. Iz navedenog se prigovor promašene pasivne legitimacije ukazuje osnovanim;

- na ročištu za glavnu raspravu 21. travnja 2026.:

- tuženik je naveo da gospodari sa zajedničkim otvorenim lovište XVIII/124 Pula 1. Nezgoda se dogodila u lovištu broj XXII/263, naziv lovišta Grad Pula, tip lovišta: nije pravo lovište, opis granica lovišta: PZD za površine Grada Pule. Činjenica da tužitelj nije točno locirao mjesto nezgode je propust samog tužitelja jer teret dokazivanja jedine nesporne činjenice u ovoj stvari, a to je mjesto nezgode, leži na tužitelju.

- umješač na strani tuženika naveo je da se protivi prijedlogu da sud vrši uvid u internet poveznice koje je u svom podnesku naveo tužitelj, a sve budući da se ne radi o ispravama niti drugim dokazima propisanim Zakonom o parničnom postupku, a ispise je bio dužan dostaviti tužitelju.

- tužitelj je naveo da je on u svoj podnesak ispisao sve što je bilo vidljivo na predmetnim poveznicama, da tužitelj nije mogao ispisati nešto što ne postoji, primjerice kartu lovišta XXII/263 jer je iz poveznice te iz sadržaja PZD-a vidljivo da ta karta ne postoji. Budući da je uz tužbu dostavljena karta iz Središnje lovne evidencije te se točnost podataka može provjeriti uvidom u javno dostupnu Središnju lovnu evidenciju odnosno Registar lovišta, tužitelj smatra da je dokazao da se predmetna prometna nezgoda desila na području lovišta tuženika. Osim toga regresni zahtjev tužitelja u mirnom postupku nije otklonjen iz razloga promašene pasivne legitimacije već iz razloga što divljač nakon nezgode nije pronađena. Konačno, čak i da su točni navodi tuženika i umješača u pogledu pasivne legitimacije očito je kako je divljač došla i mogla doći jedino iz lovišta kojim gospodari tuženik.

- tuženik je naveo da trenutno na području Grada Pule unutar programa zaštite divljači koju obuhvaća područje Muzila, Verude, Verudele, Pješčane uvale, Sakordane, Punta Verudele obitava odnosno živi odnosno predstavlja stanište sorte divlja svinja sa otprilike 120 jedinki koje cijelo vrijeme obitavaju i žive na tom području. To je područje PZD-a. Područje tuženika je otprilike na 2 km udaljeno od područja Grada Pule i obuhvaća zaobilaznicu Prekomorskih brigada koja se nalazi između Šišanske ceste, rotora Kaštjun i samog Kaštjuna. Uostalom sama činjenica da je i tužitelj naveo da se na predmetnom području nalaze dva lovišta, a granicu istih nije predočio, ukazuje na to da nije dokazao na području kojeg lovišta se desio štetni događaj.

- umješač na strani tuženika naveo je da, suprotno tvrdnji tužitelja, iz karte dostavljene uz tužbu nije razvidno da bi se predmetni štetni događaj dogodio na području lovišta tuženika.

5. Proveden je dokazni postupak uvidom u isprave u spisu te su izvedeni i dokazi uviđajem na licu mjesta, saslušanjem svjedoka Luciana Dušića i vještačenjem po vještaku prometne struke Željku Petkoviću.

6. Na temelju provedenog dokaznog postupka sud zaključuje da tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Tužitelj potražuje utuženu tražbinu prema tuženiku po osnovi zakonske subrogacije iz čl. 963. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO), prema kojoj odredbi isplatom naknade iz osiguranja prelaze na osiguratelja, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade, sva osiguranikova prava prema osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu. Sukladno navedenoj odredbi, u regresnoj parnici je potrebno, pored činjenice isplate naknade iz osiguranja od strane tužitelja kao osiguratelja, dokazati i pretpostavke odgovornosti za štetu koja je nastala osiguraniku.

8. Prema odredbi čl. 80. st. 6. Zakona o lovstvu (dalje: ZOL) za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi, odnosno lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova. To znači da je lovoovlaštenik odgovoran za štetu nastalu naletom vozila na divljač ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova (ako nije odgovoran vozač jer je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi). U slučajevima kada je do naleta vozila na divljač došlo u vremenu kada se nije provodio lov (i ako je vozač upravljao vozilom sukladno propisima kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi) činjenica što se u vrijeme nastanka prometne nezgode (i štete) nije provodio lov ne znači da lovoovlaštenik ne može odgovarati za štetu. Naime, odredbom čl. 76. st. 2. ZOL-a propisano da u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi, ako ZOL ne propisuje drugačije. Odštetna je odgovornost u konkretnom slučaju uređena i općim propisima obveznog prava kojima je uređena odgovornost za štetu od opasne stvari ili opasne djelatnosti i to konkretno čl. 1045. st. 3. ZOO-a, koji određuje da se za štetu od opasne svari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara bez obzira na krivnju, te daljnjim odredbama čl. 1063.-1067. ZOO-a budući da divljač koja pretrčava cestu na kojoj se odvija promet motornim vozilima predstavlja opasnu stvar, a šteta nastala u vezi opasnom stvari smatra se da potječe od te stvari (osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete). Takvo je i stajalište Ustavnog suda Republike Hrvatske (u Odlukama broj: U-I-2813/2014 od 3. lipnja 2016. i broj: U-I-6264/2014 od 4. ožujka 2015.), stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske (npr. Rev-2101/86, Rev-1816/90, Rev-2070/92, Gzz-4/04, Rev-1312/07) i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (npr. PŽ-2623/2021, PŽ-1579/2024). Sukladno prethodno navedenim odredbama ZOO-a za štetu nastalu na vozilu naletom divljači koja pretrčava cestu odgovara lovoovlaštenik lovišta na je kojem ta divljač živjela. Naime, lovoovlaštenik ili ovlaštenik prava lova je prema čl. 7. t. 8. ZOL-a pravna ili fizička osoba koja je stekla pravo lova na temelju Zakona o lovstvu. Prema čl. 7. t. 10. ZOL-a, lovište je određena površina zemljišta koja je zaokružena prirodna cjelina u kojoj postoje ekološki i drugi uvjeti za uzgoj, zaštitu, lov i korištenje divljači i njezinih dijelova, pri čemu pojam otvoreno lovište znači lovište u kojem je omogućena nesmetana dnevna i sezonska migracija divljači (čl. 7. t. 17. ZOL-a). Iz zakonskih je odredbi jasno da prilikom određivanja granica lovišta nije bitno pitanje u čijem se vlasništvu nalazi zemljište ili cesta koja ulazi u površinu lovišta. Odgovornost lovoovlaštenika ne prestaje na granici javne ceste koja prolazi kroz njegovo lovište, upravo iz razloga što je on lovoovlaštenik lovišta na kojemu je divljač,

kao opasna stvar, živjela, i na čijem se području nesreća dogodila. Iz odredbama čl. 1067. st. 2. i 3. ZOO-a proizlazi da se lovoovlaštenik se može osloboditi odgovornosti za štetu od divljači (kao opasne stvari) u potpunosti ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika (ili treće osobe koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći ni otkloniti) ili djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete. U tom smislu za nastalu štetu može biti odgovoran vozač, ako nije prilagodio brzinu kretanja uvjetima na cesti i nije postupao po prometnom pravilu ili znaku, a odgovornost može biti i na strani osobe ovlaštene upravljati javnom cestom ako nije poduzela potrebne mjere sukladno odredbama Zakona o cestama (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u presudi PŽ-2623/2021-2 od 18. listopada 2022.).

9. Dakle, iz prethodno navedenih odredbi proizlazi da za u tužbi opisanu štetu, za koju tužitelj tvrdi da je nastala naletom vozila na divljač, odgovara prije svega lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta.

U konkretnom je slučaju među strankama sporno upravo je li tuženik lovoovlaštenik na području gdje je nastao štetni događaj.

Teret dokaza te činjenice je, sukladno čl. 219. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a), bio na tužitelju. Naime, osnovom pravila o teretu dokazivanja, sadržanog u odredbi čl. 219. ZPP-a, svaka je strana u sporu dužna dokazati svoje tvrdnje i činjenice koje joj idu u korist. Ako stranka koja se poziva na određenu činjenicu, nije bila u stanju do zaključenja glavne rasprave sudu pružiti dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava u prilog istinitosti svojih tvrdnji, obveza je suda da tu tvrdnju uzme kao nedokazanu, primjenom pravila o teretu dokazivanja iz odredbe čl. 221.a. ZPP-a.

10. Predmetni štetni događaj dogodio se u naseljenom mjestu, točnije na području Grada Pule, ulici Cesta Prekomorskih brigada, a što je razvidno iz isprava u spisu (Izvešće PPP Pula od 27. rujna 2022., zapisnik o očevidu PPP Pula od 27. rujna 2022., Potvrda PPP Pula od 27. listopada 2022.) i navoda prometnog vještaka Željka Petkovića (ročište 21. travnja 2026.). Odredbom čl. 11. st. 2. ZL-a propisano je da je zabranjeno ustanovljenje lovišta na miniranim površinama i sigurnosnom pojasu širine do 100 m, moru i ribnjacima s obalnim zemljištem koje služi za korištenje ribnjaka, u rasadnicima, nasadima voćaka, vinove loze i višegodišnjega ukrasnog, ljekovitog i drugog bilja koji su namijenjeni intenzivnoj proizvodnji te pašnjacima, ako su ograđeni ogradom koja sprječava prirodnu migraciju dlakave divljači, zaštićenim dijelovima prirode ako je posebnim propisima u njima zabranjen lov, javnim cestama i drugim javnim površinama, građevinskom području, osim na neizgrađenom dijelu građevinskog područja do njegova privođenja namjeni, vojnim lokacijama, drugim površinama na kojima je aktom o proglašenju njihove namjene zabranjen lov. Odredbom čl. 20. st. 1. ZL-a propisano je da na površinama na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta divljač dužan štititi korisnik te površine, dok je st. 2. propisano da lov divljači s površina na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta obavlja korisnik te površine ako je registriran za obavljanje lova ili može lov povjeriti registriranoj pravnoj ili fizičkoj osobi (obrtniku). Odredbom st. 1. t. 4. ZL-a propisano je da je korisnik nelovne površine pravna ili fizička osoba koja se koristi ili upravlja površinom na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta te donesenim programom zaštite divljači stječe odgovarajuća prava lovoovlaštenika. Odredbom čl. 47. st. 1. ZL-a propisano je da Program zaštite divljači, kojim se uređuje zaštita i lov divljači na površinama na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta, korisnik površina podnosi

Ministarstvu na suglasnost, koja je upravni akt. Odredbom čl. 80. st. 1. ZL-a propisano je da za štetu koju prouzroči divljač u lovištu odgovara lovoovlaštenik, ako je oštećenik poduzeo zakonom propisane mjere za sprječavanje štete od divljači. Iz citiranih zakonskih odredbi proizlazi da u slučaju nastanka štete od divljači na području, odnosno površini na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta, nastalu štetu dužan je naknaditi korisnik nelovne površine koji je donošenjem Programa zaštite divljači stekao prava lovoovlaštenika, odnosno da je u takvoj situaciji pasivno legitimiran upravo korisnik nelovne površine.

Iz Programa zaštite divljači Grada Pule (na str. 244-364) koji je dostavio tužitelj proizlazi da je isti donesen za razdoblje od 1. travnja 2021. do 31. ožujka 2031. Dakle, isti je bio na snazi u vrijeme štetnog događaja.

Pod glavom 3.1. tog programa „Osnovni podaci o položaju i granicama površine izvan lovišta“, na stranici 16 programa navedeno je:

„Područje Grada Pule—Pola obuhvaća naselje Pula, koje se sastoji od građevinskog područja naselja Pula, izdvojeni dijelovi građevinskog područja naselja Pula (Stancija Kataro, Skatari i ostali izdvojeni dijelovi naselja), izdvojeni dijelovi građevinskog područja naselja Pula planirani za urbanu sanaciju (Monte Turco i Rendinella) i građevinska područja gospodarske namjene. Ukupna površina Grada Pule—Pola, koja se sastoji od kopnenog i morskog obalnog dijela je 51,65 km², a omeđena je sa sjevera otocima Sv. Jerolim i Kozadom, gradskim naseljima Štinjan, Veli Vrh i Šijanskom šumom, sa istoka područjima Monteserpo, Valmade, Busoler i Valdebek, s juga Starom Plinarom, marinom Veruda i otokom Veruda te sa zapada Verudelom, Lungomareotn i Musilom. Grad Pula je najveći istarski grad te je po veličini osmi grad u Republici Hrvatskoj.

Niti jednim aktom nije opisana granica prostora za koji se izrađuje Program zaštite divljači za područje Grada Pule—Pola jer navedeno područje obuhvaća naselja čiji dijelovi nisu prostorno povezani odnosno ne dodiruju se. Zbog navedenoga razloga granica obuhvaća građevinsko i drugo zemljište te rub od 300 metara oko naselja Pula jer isto ima više od 10.000 stanovnika, a površina izvan lovišta prostire na mediteranskom i to nizinskom području.

Na području Grada Pule—Pola nalaze se sljedeća lovišta:

1. Zajedničko otvoreno lovište broj: XVIII/124 — „PULA I“,
2. Zajedničko otvoreno lovište broj: XVIII/125 — „PULA II“,
3. Zajedničko otvoreno lovište broj: XVIII/126 „LIŽNJAN“.

Opis granice površine izvan lovišta:

Granica površine izvan lovišta ide građevinskim i drugim zemljištem te pojasom od 300 metara oko naselja Pula jer isto ima više od 10.000 stanovnika.

Površina površine izvan lovišta:

Ukupna površina Programa zaštite divljači za površine izvan lovišta na području Grada Pula-Pola iznosi 3.562 ha.“.

Iz navedenog proizlazi da je predmetnim Programom zaštite divljači utvrđena zaštićena površina izvan lovišta i za područje lovišta kojim gospodari tuženik - XVIII/124 Pula I.

Nadalje, u glavi 4.1. tog programa „Prikaz vrsta i broja divljači i ostalih životinjskih vrsta“ na stranici 24 programa proizlazi da se na području izvan lovišta broj divljih svinja procjenjuje na 40.

Zbog svega navedenog sud cijeni osnovanim prigovore tuženika i umješača te smatra vjerojatnim da je predmetni štetni događaj nastao na području obuhvaćenim Programom zaštite divljači Grada Pule, u kojem slučaju (ako se mjesto prometne nezgode nalazi unutar granica područja za koji je donesen navedeni Program,

odnosno područja na kojem je zabranjeno ustanovljavanje lovišta) tuženik ne bi bio pasivno legitimiran (s obzirom na to da ne gospodari za koji je donesen navedeni Program). Takav stav prihvatila je i sudska praksa. Isti je, primjerice, izražen u presudi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-421/2025-2 od 27. veljače 2025.

11. Na tužitelju je, sukladno čl. 219. ZPP-a bio teret dokaza pasivne legitimacije tuženika odnosno teret dokaza tužiteljeve tvrdnje da je predmetni štetni događaj nastao na lovištu kojim gospodari tuženik. Kako je Programom zaštite divljači Grada Pule utvrđena zaštićena površina izvan lovišta i za područje lovišta kojim gospodari tuženik - XVIII/124 Pula I, a tuženik nije dokazao je li se štetni događaj desio unutar ili izvan granice primjene tog Programa, sud je (primjenom čl. 221. a ZPP-a) utvrdio da tužitelj nije dokazao da je predmetni štetni događaj nastao na lovištu kojim gospodari tuženik te da je, stoga, osnovan tuženikov prigovor promašene pasivne legitimacije. Zbog navedenog je tužbeni zahtjev odbijen (točka I izreke ove presude).

12. Tuženik je zatražio (troškovnik 482 spisa) naknadu troškova za nagradu za sastav: tužbe/prijedloga dr. 200,00 eura te za zastupanje na 4 ročišta 800,00 eura. Temeljem čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a tužitelju je naloženo da (u točki II izreke) da tuženiku naknadi troškove zastupanja na ročištima od 4. lipnja 2025. i 21. travnja 2026. u iznosu od 200,00 eura po ročištu (Tbr. 9.1. Odvjetničke tarife), ukupno 400,00 eura.

13. O naknadi troškova odlučuje sud na određen zahtjev (čl. 164. ZPP-a). Zahtjev tuženika za naknadu troškova za nagradu za sastav: tužbe/prijedloga dr. 200,00 eura nije određen pa je, stoga, odbijen (točka III izreke). Također, u točki III izreke odbijen je i zahtjev tuženika za naknadu troškova za zastupanje na dva ročišta u ukupnom iznosu od 400,00 eura jer iz spisa proizlazi da je punomoćnik zastupao tuženika na samo dva ročišta (4. lipnja 2025. i 21. travnja 2026.) za koje mu je dosuđena naknada.

14. Tužitelju je, temeljem odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, naloženo (u točki IV izreke) da umješacu na strani tuženika naknadi troškove postupka i to: za sastav podnesaka od 25. veljače, 7. srpnja i 22. prosinca 2025. iznos od 200,00 eura za svaki podnesak (Tbr. 8.1. Odvjetničke tarife), za zastupanje na ročištima od 4. lipnja 2025. i 21. travnja 2026. iznos od 200,00 eura po ročištu (Tbr. 9.1. Odvjetničke tarife), PDV od 25% u iznosu od 250,00 eura (Tbr. 42 Odvjetničke tarife), ukupno 1.250,00 eura.

U Pazinu, 29. svibnja 2026.

Sudac

Ivan Dujčić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

Odluka o sporu male vrijednosti može se pobijati zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2 t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. ZPP).

DNA:

- tužitelju, po pun, uz rješenje o pristojbi na presudu,
- tuženiku, po pun.,
- umještaču na strani tuženika, po pun.

Broj zapisa: **9-30888-c515c**

Kontrolni broj: **0ee04-d8125-e392c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVAN DUJIĆ, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.